

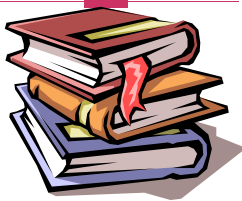
IZJAVE I KOMENTARI:

GAJO BULAT:

Mi u Argentini imamo najstariju emigraciju i jedino se u tim obiteljima njeguje hrvatski jezik. I da nije franjevac koji djeluju u misijama, posljedice bi bile puno teže po pitanju poznavanja hrvatske kulture, jezika i običaja.

IZDVOJENO:

Posebno su loše veze sa ljudima u diplomatsko—konzularnim predstavništvima. To je svojevrsni razgovor “glubih telefona” iako bi trebalo biti da su ta diplomatsko—konzularna predstavništva tu da nam pomognu. U tome pogledu imamo problem sa veke poslanstvom u Berlinu—naveli su neki od sudnika ističući pasivnost istih i nedovoljnu uključenost u cijeli niz vrlo bitnih pitanja vezanih za očuvanje nacionalnog identiteta u uvjetima globalizma.

B.BRGLJEVICH:

AMERIKA ZEMLJA DALEKA

Problemi koji postoje u Europi još su više izraženi u SAD-u. Vjerojatno najveći asimilacijski pritisak postoji u ovoj, kako kažu, najdemokraciji zapada. Nacionalna svijest, jezik, pismo, kultura i povijest, teško se čuvaju tako da već kod prve generacije iseljenika postoji više od 90 % izgleda da djeca neće govoriti jezik svojih očeva iako znaju svoje porijeklo. To je vrlo malo i tu treba puno toga mijenjati.

MLADI SU VEZANI ZA DOMOVINU

Dubravka Bilandžić na skupu je govorila o problemima mladeži u Njemačkoj. Navodi kako se nastava hrvatskog jezika u školama u Njemačkoj odvija u sklopu dopunske nastave što predstavlja dodatan problem roditeljima čija djeca pohađaju škole u Njemačkoj. Mišljenja je da bi nastavnički kadar u školama trebalo popuniti i naravno, osmisliti programe nastave hrvatskog jezika i povijesti. Na žalost, oko tako značajnih projekata teško je postići suglasnost budući da matična država (hrvatska) oko ovih projekata nema jedinstven pristup, a i prosvjetni radnici koji bi eventualno došli raditi u Njemačku (a i druge zemlje Zapadne europe najvjerojatnije bi bili suočeni sa činjenicom da bi primali plaću koju prima prosvjetni radnici u Hrvatskoj što nikako, s obzirom na troškove života, nije dovoljno. Asimilaciji su posebno izložena djeca prve

generacije koji relativno brzo zaboravljaju svoj jezik i pismo. Ista stvar zamjećuje se u gotovo svim miješanim brakovima. No, ukoliko se zemlja porijekla (Hrvatska) posjećuje i ukoliko se ostvaruju potrebni kontakti ti asimilacijski učinci su vrlo mali. Posebna su struktura akademski obrazovani građani hrvatskog porijekla kod kojih gotovo da i nema asimilacijskog učinka. Postoji svijest o svome porijeklu i rekla bi, ponos, što smo pripadnici hrvatskog naroda.

Dubravka Bilandžić, predstavnica Hrvatske akademske mladeži iz Njemačke

Nesumnjivo da treba još puno raditi kako bi se tendencije odnarođivanja smanjile i upoznala svoja zemlja, ljudi, kultura i običaji.

DOMAĆA PAMET NA STRANOJ TRPEZI

MARKO GREINER: Hrvatska se doslovno ponaša kao “pijani bogataš”. Ogroman broj mladih i sposobnih intelektualaca, redovno mlade životne dobi napustio je u posljednjih desetak godina Hrvatsku. Kad se to pomnoži sa troškovima studija proizlazi da se doista ponašamo rastrošno. Nisu stvoreni

preduvjeti da se ti mladi ljudi zadrže, a posebice ne da nam se mladi Hrvati iz svijeta počnu vraćati u zemlju i preuzmu poslove vođenja države i gospodarstva. Bez te “svježe krvi” nema ni pozitivnih pomaka. To je svakome jasno osim onome tko o tome odlučuje.